

Arrest

nr. 102 411 van 6 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 september 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 10 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, en de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten – Model B van 10 augustus 2012.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gezien de vraag tot horen van 5 februari 2013.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. POKORNY, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

1. Op 10 augustus 2012 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing genomen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) ongegrond verklaard wordt. Dit is de eerste bestreden beslissing. Op dezelfde dag wordt aan de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten – Model B ter kennis gebracht. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Aangaande de vordering tot schorsing gericht tegen de tweede bestreden beslissing, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij op 26 september 2012 een verzoekschrift heeft ingediend met de volgende titel: *“Beroep tot nietigverklaring met vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten”*. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat het beroep tot nietigverklaring slechts betrekking heeft op de eerste bestreden beslissing, terwijl de uiteenzetting in het kader van de vordering tot schorsing slechts betrekking heeft op de tweede bestreden beslissing. Ook vraagt zij *in fine* van het verzoekschrift om alvorens uitspraak te doen over het bij onderhavig ingestelde beroep tot nietigverklaring, de vordering tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten, te bevelen tot aan de uitspraak over het beroep tot nietigverklaring.

De Raad wijst erop dat artikel 39/82, § 3, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in één en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld.”

Zodoende kan de verzoekende partij niet in éénzelfde verzoekschrift, waarin *in casu* twee bestreden beslissingen zijn aangeduid, enkel de afzonderlijke schorsing van de tenuitvoerlegging vorderen van de tweede bestreden beslissing, met name het bevel om het grondgebied te verlaten van 10 augustus 2012, zonder tevens de nietigverklaring van deze tweede bestreden beslissing te vorderen. De vordering tot schorsing gericht tegen de tweede bestreden beslissing is dan ook niet ontvankelijk.

3.1 Aangaande de eerste bestreden beslissing wijst de Raad erop dat hij bij brief van 14 januari 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte is gesteld van wat volgt:

“(…) Refererend naar het verzoekschrift van 09.01.2013 in bijlage, wens ik u op de hoogte te stellen dat de Dienst Vreemdelingenzaken besloten heeft om de beslissing van de in referte aangeduide zaak in te trekken. (...)”

Uit de brief van 11 januari 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris gericht aan de burgemeester van Overpelt blijkt dat de betrokken beslissing de *“ongegronde beslissing d.d. 10.08.2012 inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980”* is.

Ten gevolge van de intrekking van de eerste bestreden beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden.

3.2 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet werd aan de verzoekende partij de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: *“De bestreden beslissing werd ingetrokken. Het beroep is derhalve doelloos.”* Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 5 februari 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden. Ter terechtzitting van 26 maart 2013, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 21 januari 2013 opgenomen grond, stelt zij niets te willen toevoegen.

Er dient te worden vastgesteld dat dit betoog geen afbreuk doet aan het door geen van beide partijen betwiste gegeven dat de bestreden beslissing is ingetrokken, zodat het beroep zonder voorwerp is geworden en derhalve dient te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten – Model B van 10 augustus 2012 en het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 10 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET